

И. Вазовъ.

Крали Марко събуденъ

Заспахъ въввъ пещерата азъ,
Азъ, нѣкога юнакъ чутовенъ,
Но знаяхъ, че ще дойде часъ
Да стана пакъ отъ сънь вѣковенъ.
И той дойде! Фъркаты юнакъ
Завѣсата ми съ мечъ отбули:
Ще ида да погледамъ пакъ
Юнашки вѣкъ отъ мойтѣ кули.

Радостенъ маршъ

(пѣтъ отъ I-й коненъ полъ).

Екна гласа изъ балкана —
Наши мечъ остъръ блѣсна;
Хей, юнаци, часъ настана
Знаме се развѣя вечъ.
Ние вече прѣтърпѣхме
Тѣжко робство, — тирания
Вѣкове ний изкарахме: —
Сълзи квасятъ нашый хлѣбъ.
Хайде, братя, дружно ний
Роба да си отървемъ, —
Като орли да полетимъ
Съ нашъ подвигъ да ги сразимъ.
Часъ дойде — сигналъ ни вика,
Хай другари, всички напрѣдъ,
За да дойде свободата,